

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

60. vuosikerta

20. maaliskuuta 2017

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2017/C 086/01	Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut <i>Euroopan unionin virallisessa lehdessä</i>	1
---------------	--	---

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2017/C 086/02	Asia C-27/16: Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 8.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Administrativen sad – Sofia-grad – Bulgaria) – Angel Marinkov v. Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina (Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta — Direktiivit 2000/78/EY ja 2006/54/EY — Soveltamisala — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Euroopan unionin perusoikeuskirja — Unionin oikeutta ei ole pantu täytäntöön — Toimivallan selvä puuttuminen)	2
2017/C 086/03	Asia C-345/16: Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 29.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal de première instance de Liège – Belgia) – Jean Jacob ja Dominique Lennertz v. Belgian valtio (Ennakkoratkaisupyyntö — Pääasiaan liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset seikat — Riittävien täsmennysten puuttuminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — 53 artiklan 2 kohta — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 94 artikla)	3

2017/C 086/04	Asia C-379/16 P: Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 24.11.2016 – Valittajina European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA ja Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE sekä muuna osapuolena Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Julkiset palveluhankinnat — Ohjelmistokehitys ja ylläpitopalvelut — Unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä muun osapuolen esittämien perustelujen virheellinen tulkinta ja todistusaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla)	3
2017/C 086/05	Asia C-484/16: Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 13.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Giudice di pace di Taranto – Italia) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Antonio Semeraro (Ennakkoratkaisupyyntö — Toimivallan selvä puuttuminen — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta — Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Direktiivi 2012/29/EU — 2 artiklan 1 kohdan a alakohta — Rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevat vähimmäisvaatimukset — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 49, 51, 53 ja 54 artikla — Kunnianloukkaus — Kansallisen lainsäätäjän suorittama kunnianloukkauksen dekriminalisointi — Liittymäkohtaa unionin oikeuteen ei ole — Unionin tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen)	4
2017/C 086/06	Asia C-522/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 7.10.2016 – A v. Staatssecretaris van Financiën	4
2017/C 086/07	Asia C-564/16 P: Valitus, jonka Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto on tehnyt 7.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-159/15, Puma v. EUIPO, 9.9.2016 antamasta tuomiosta	5
2017/C 086/08	Asia C-631/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Noord-Holland (Alankomaat) on esittänyt 7.12.2016 – X BV v. inspecteur van de Belastingdienst / Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond	6
2017/C 086/09	Asia C-634/16 P: Valitus, jonka Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto on tehnyt 7.12.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-476/15, European Food v. EUIPO, 28.9.2016 antamasta tuomiosta	7
2017/C 086/10	Asia C-637/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 9.12.2016 – Florian Hanig v. Air France SA	8
2017/C 086/11	Asia C-644/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 15.12.2016 – Synthon BV v. Astellas Pharma Inc.	9
2017/C 086/12	Asia C-648/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Italia) on esittänyt 16.12.2016 – Fortunata Silvia Fontana v. Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria	10
2017/C 086/13	Asia C-651/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Latvia) on esittänyt 19.12.2016 – DW v. Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra	10
2017/C 086/14	Asia C-652/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad – Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 19.12.2016 – Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova ja Rauf Emin Ogla Ahmedbekov v. Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite	11
2017/C 086/15	Asia C-660/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 21.12.2016 – Finanzamt Dachau v. Achim Kollroß	12

2017/C 086/16	Asia C-661/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 21.12.2016 – Finanzamt Göppingen v. Erich Wirtl	13
2017/C 086/17	Asia C-672/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa, CAAD) (Portugali) on esittänyt 29.12.2016 – Imofloresmira – Investimentos Imobiliários SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira	14
2017/C 086/18	Asia C-676/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekki) on esittänyt 27.12.2016 – CORPORATE COMPANIES s.r.o. v. Ministerstvo financí ČR	15
2017/C 086/19	Asia C-677/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social n.º 33 de Madrid (Espanja) on esittänyt 29.12.2016 – Lucía Montero Mateos v. Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid	15
2017/C 086/20	Asia C-679/16: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 30.12.2016 – A	16
2017/C 086/21	Asia C-9/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 9.1.2017 – Maria Tirkkonen	17
2017/C 086/22	Asia C-15/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein oikeus (Suomi) on esittänyt 13.1.2017 – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. v. Rajavartiolaitos	17
2017/C 086/23	Asia C-25/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 19.1.2017 – Tietosuojavaltuutettu	19
2017/C 086/24	Asia C-33/17: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bezirksgericht Bleiburg (Itävalta) on esittänyt 23.1.2017 – Čepelník d.o.o. v. Michael Vavti	20
2017/C 086/25	Asia C-72/16: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 30.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – The Queen, Prospector Offshore Drilling SA:n ym:iden hakemuksesta v. Her Majesty's Treasury, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs	21
2017/C 086/26	Asia C-148/16: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 6.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Högsta domstolen – Ruotsi) – Riksåklagaren v. Zenon Robert Akarsar	21
2017/C 086/27	Asia C-159/16: Unionin tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräys 6.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – Asia, jonka on saattanut vireille VAS Starptautiskā lidosta "Rīga", sekä muuna osapuolena Konkurences padome	22
2017/C 086/28	Asia C-282/16: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 25.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Handelsgericht Wien – Itävalta) – RMF Financial Holdings Sàrl v. Heta Asset Resolution AG	22
2017/C 086/29	Asia C-394/16: Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 21.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Frankfurt am Main – Saksa) – FMS Wertmanagement AöR v. Heta Asset Resolution AG	22

Unionin yleinen tuomioistuin

2017/C 086/30	Asia T-92/11 RENV: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.1.2017 – Andersen v. komissio (Valtiontuki — Rautatieliikenne — Tanskan viranomaisten julkisessa omistuksessa olevan yrityksen Danske Statsbaner hyväksi myöntämät tuet — Julkista palvelua koskevat sopimukset matkustajien rautatiekuljetuspalveluista Kööpenhaminan ja Ystadin välillä — Päätös, jossa tuki todetaan tietyin varauksin yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Aineellisen oikeuden ajallinen soveltaminen — Yleistä taloudellista etua koskeva palvelu — Ilmeinen arviointivirhe)	23
2017/C 086/31	Asia T-646/13: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.2.2017 – Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe v. komissio (Toimielimiä koskeva oikeus — Eurooppalainen kansalaisaloite — Kansallisten ja kielellisten vähemmistöjen suojelu sekä unionin kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistäminen — Rekisteröinnin epääminen — Komission toimivallan selvä puuttuminen — Perusteluvollisuus — Asetuksen (EU) N:o 211/2011 4 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 3 kohta)	24
2017/C 086/32	Asia T-509/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.2.2017 – Kessel medintim v. EUIPO – Janssen Cilag (Premeno) (Euroopan unionin tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Premeno rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki Pramino — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Päätös, joka on tehty unionin yleisen tuomioistuimen kumottua aikaisemman päätöksen — Oikeus tulla kuulluksi — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla)	24
2017/C 086/33	Asia T-696/15: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.2.2017 – Bodegas Vega Sicilia v. EUIPO (TEMPOS VEGA SICILIA) (Euroopan unionin tavaramerkki — Hakemus sanamerkin TEMPOS VEGA SICILIA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Maantieteellisen merkinnän sisältävä viinin tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan j alakohta)	25
2017/C 086/34	Asia T-16/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.2.2017 – Mast-Jägermeister v. EUIPO (pikarit) (Yhteisömalli — Pikareita esittäviä yhteisömalleja koskeva hakemus — Käsite ”toisintamiskelpoinen kuva” — Kuvan epätarkkuus haetun suojan laajuuden osalta — Puutteiden poistamatta jättäminen — Hakemuksen tekemispäivän vahvistamatta jättäminen — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 36 ja 46 artikla — Asetuksen (EY) N:o 2245/2002 4 artiklan 1 kohdan e alakohta ja 10 artiklan 1 ja 2 kohta)	26
2017/C 086/35	Asia T-82/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.2.2017 – International Gaming Projects v. EUIPO – adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION) (Euroopan unionin tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin TRIPLE EVOLUTION rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki Evolution — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	26
2017/C 086/36	Asia T-106/16: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.2.2017 – zero v. EUIPO – Hemming (ZIRO) (Euroopan unionin tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ZIRO rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki zero — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	27
2017/C 086/37	Asia T-196/15 P: Valitus, jonka Valéria Anna Gyarmathy on tehnyt 24.11.2016 virkamiestuumioistuimen asiassa F-97/13, Gyarmathy v. FRA, 5.3.2015 antamasta tuomiosta	28
2017/C 086/38	Asia T-870/16: Kanne 7.12.2016 – Miserini Johansson v. EIP	28

2017/C 086/39	Asia T-24/17: Kanne 17.1.2017 – LA Superquimica v. EUIPO – D-Tack (D-TACK)	30
2017/C 086/40	Asia T-40/17: Kanne 19.1.2017 – Habermas v. EUIPO – Here Global (h)	30
2017/C 086/41	Asia T-51/17: Kanne 27.1.2017 – Puola v. komissio	31
2017/C 086/42	Asia T-65/17: Kanne 1.2.2017 – Westbrae Natural v. EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)	32
2017/C 086/43	Asia T-476/16: Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 2.2.2017 – Adama Agriculture ja Adama France v. komissio	33

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*
(2017/C 086/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 78, 13.3.2017

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 70, 6.3.2017

EUVL C 63, 27.2.2017

EUVL C 53, 20.2.2017

EUVL C 46, 13.2.2017

EUVL C 38, 6.2.2017

EUVL C 30, 30.1.2017

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen määräys (kahdeksas jaosto) 8.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Administrativen sad – Sofia-grad – Bulgaria) – Angel Marinkov v. Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina

(Asia C-27/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta — Direktiivit 2000/78/EY ja 2006/54/EY — Soveltamisala — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — Euroopan unionin perusoikeuskirja — Unionin oikeutta ei ole pantu täytäntöön — Toimivallan selvä puuttuminen)

(2017/C 086/02)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad – Sofia-grad

Asianosaiset

Kantaja: Angel Marinkov

Vastaaja: Predsedatel na Darzhavna agentsia za balgarite v chuzhbina

Määräysosa

Administrativen sad Sofia-gradin (Sofian kaupungin hallintotuomioistuin, Bulgaria) 28.12.2015 tekemällään päätöksellä esittämän ennakkoratkaisupyyntöön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi siltä osin kuin se koskee yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puiteista 27.11.2000 annettua neuvoston direktiiviä 2000/78/EY ja miesten ja naisten yhtäläisten mahdollisuuksien ja yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta työhön ja ammattiin liittyvissä asioissa 5.7.2006 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2006/54/EY.

Euroopan unionin tuomioistuin ei selvästi ole toimivaltainen vastaamaan esitettyihin kysymyksiin siltä osin kuin ne koskevat Euroopan unionin perusoikeuskirjan 30 ja 47 artiklaa sekä 52 artiklan 1 kohtaa.

⁽¹⁾ EUVL C 111, 29.3.2016.

Unionin tuomioistuimen määräys (kymmenes jaosto) 29.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunal de première instance de Liège – Belgia) – Jean Jacob ja Dominique Lennertz v. Belgian valtio

(Asia C-345/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Pääasiaan liittyvät tosiseikat ja oikeudelliset seikat — Riittävien täsmennysten puuttuminen — Tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvä puuttuminen — 53 artiklan 2 kohta — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 94 artikla)

(2017/C 086/03)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal de première instance de Liège

Asianosaiset

Kantajat: Jean Jacob ja Dominique Lennertz

Vastaaja: Belgian valtio

Määräysosa

Tribunal de première instance de Liège (Belgia) 9.6.2016 tekemällään päätöksellä esittämän ennakkoratkaisupyyntöön tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat selvästi.

⁽¹⁾ EUVL C 326, 5.9.2016.

Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 24.11.2016 – Valittajina European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA ja Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE sekä muuna osapuolena Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

(Asia C-379/16 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 181 artikla — Julkiset palveluhankinnat — Ohjelmistokehitys ja ylläpitopalvelut — Unionin yleisessä tuomioistuimessa käydyssä oikeudenkäynnissä muun osapuolen esittämien perustelujen virheellinen tulkinta ja todistusaineiston ottaminen huomioon vääristyneellä tavalla)

(2017/C 086/04)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittajat: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA ja Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (edustajat: C.-N. Dede ja D. Papadopoulou, dikigoroi)

Muu osapuoli: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: N. Bambara)

Määräysosa

1) Valitus hylätään.

2) European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA ja Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 305, 22.8.2016.

Unionin tuomioistuimen määräys (yhdeksäs jaosto) 13.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Giudice di pace di Taranto – Italia) – Rikosoikeudenkäynti, jossa vastaajana on Antonio Semeraro

(Asia C-484/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Toimivallan selvä puuttuminen — Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 53 artiklan 2 kohta — Oikeudellinen yhteistyö rikosasioissa — Direktiivi 2012/29/EU — 2 artiklan 1 kohdan a alakohta — Rikoksen uhrien oikeuksia, tukea ja suojelua koskevat vähimmäisvaatimukset — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 49, 51, 53 ja 54 artikla — Kunnianloukkaus — Kansallisen lainsäätäjän suorittama kunnianloukkauksen dekriminalisointi — Liittymäkohtaa unionin oikeuteen ei ole — Unionin tuomioistuimen toimivallan selvä puuttuminen)

(2017/C 086/05)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Giudice di pace di Taranto

Rikosoikeudenkäynnin asianosainen pääasiassa

Antonio Semeraro

Määräysosa

Euroopan unionin tuomioistuin ei selvästi ole toimivaltainen vastaamaan Giudice di pace di Taranton (Taranton rauhantuomari) 2.9.2016 tekemällään päätöksellä esittämään ennakkoratkaisupyyntöön.

⁽¹⁾ EUVL C 428, 21.11.2016.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 7.10.2016 – A v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-522/16)

(2017/C 086/06)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tullikoodeksin ⁽¹⁾ 62 artiklaa, luettuna yhdessä tullikoodeksin soveltamisasetuksen ⁽²⁾ 205, 212, 216, 217 ja 218 artiklan sekä asetuksen (ETY) N:o 2777/75 ⁽³⁾ ja asetuksen (EY) N:o 1484/95 ⁽⁴⁾ säännösten kanssa, tulkittava siten, että tullikoodeksin 201 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin, joiden perusteella tulli-ilmoitus on laadittava, on katsottavan kuuluvan myös asetuksen (EY) N:o 1484/95 3 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tulliviranomaisille esitettävät asiakirjat?

- 2) Onko tullikoodexin 201 artiklan 3 kohdan toista alakohdtaa tulkittava siten, että vastuullisiin henkilöihin on luettava myös luonnollinen henkilö, joka ei ole todellisuudessa itse suorittanut kyseisessä alakohdassa kuvailtua toimea ("tulli-ilmoituksen laatimiseksi tarvittujen tietojen toimittaminen") ja jota ei voida asettaa vastuuseen tällaisen toimen suorittamisesta toimihenkilönä mutta joka on ollut läheisesti ja tietoisesti osallisena niiden yhtiöiden rakenteen ja niiden kauppavirtojen suunnittelussa ja perustamisessa, joiden yhteydessä "tulli-ilmoituksen laatimiseksi tarvittujen tietojen toimittaminen" on (muiden toiminnan johdosta) edelleen tapahtunut?
- 3) Onko tullikoodexin 201 artiklan 3 kohdan toisessa alakohdassa säädettyä edellytystä "ja jotka ovat tienneet tai joiden olisi kohtuudella pitänyt tietää näiden tietojen olleen virheellisiä" tulkittava siten, ettei kokeneina markkinatoimijoina pidettäviä oikeushenkilöitä ja luonnollisia henkilöitä voida pitää vastuullisina oikeuden väärinkäytön johdosta maksettavista lisätulleista, jos kyseiset markkinatoimijat ovat aloittaneet lisätullien välttämiseen tarkoitetun liiketoimirakenteen luomisen vasta sen jälkeen, kun tullioikeuden alalla hyvämaineiset asiantuntijat olivat vahvistaneet tällaisen rakenteen olevan oikeudellisesti ja verotuksellisesti hyväksyttävä?
- 4) Onko tullikoodexin 221 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, ettei kolmen vuoden määräaikaa pidennetä tilanteessa, jossa tullikoodexin 221 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä virkkeessä tarkoitetun määräajan päättymisen jälkeen vahvistetaan, ettei tavaroiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen koskevan tulli-ilmoituksen johdosta tullikoodexin 201 artiklan perusteella maksettavia tuontitulleja ole aikaisemmin kannettu sen seurauksena, että ilmoituksessa on annettu virheellisiä tai puutteellisia tietoja?
- 5) Onko tullikoodexin 221 artiklan 3 ja 4 kohtaa tulkittava siten, että kun tullivelalliselle on kertaalleen annettu tiedoksi tuonti-ilmoituksen perusteella maksettavat tullit ja tullivelallinen on hakenut tällaiseen päätökseen muutosta tullikoodexin 243 artiklan nojalla, tulliviranomaiset voivat kyseisen saman tulli-ilmoituksen osalta, muutoksenhaun kohteena olevan tiedoksiannon lisäksi, kantaa lakisääteiset tuontitullit jälkitullauksin ottamatta huomioon sitä, mitä tullikoodexin 221 artiklan 4 kohdassa säädetään?

⁽¹⁾ Yhteisön tullikoodexista 12.10.1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL 1992, L 302, s. 1).

⁽²⁾ Tietyistä yhteisön tullikoodexista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1).

⁽³⁾ Siipikarjanliha-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 29.10.1975 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2777/75 (EYVL 1975, L 282, s. 77).

⁽⁴⁾ Siipikarjanliha- ja muna-alan sekä ovalbumiinin tuonnissa sovellettavien lisätullien järjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä ja edustavien hintojen vahvistamisesta sekä asetuksen N:o 163/67/ETY kumoamisesta 28.6.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 1484/95 (EYVL 1995, L 145, s. 47).

Valitus, jonka Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto on tehnyt 7.11.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (seitsemäs jaosto) asiassa T-159/15, Puma v. EUIPO, 9.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-564/16 P)

(2017/C 086/07)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: D. Hanf ja D. Botis)

Muu osapuoli: Puma SE

Vaativukset

Valittaja vaatii unionin tuomioistuinta

— kumoamaan valituksen kohteena olevan tuomion kokonaisuudessaan

— velvoittamaan Puma SE:n korvaamaan viraston oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensinnäkin, unionin yleinen tuomioistuin on todetessaan, että Puma oli "vedonnut asianmukaisesti" kolmeen aikaisempaan viraston päätökseen täyttääkseen velvollisuutensa näyttää Puma-tavaramerkkien laaja tunnettuisuus (asetuksen N:o 2868/95⁽¹⁾ 19 säännön 2 kohdan c alakohta), jättänyt huomiotta viraston aseman ja menettelylliset velvoitteet virastossa käytävissä inter partes -menettelyissä, mikä on vastoin asetuksen N:o 207/2009⁽²⁾ 76 artiklan 1 kohtaa ja hyvän hallinnon periaatetta. Näin todetessaan unionin yleinen tuomioistuin on katsonut, että tämä velvollisuus voitiin täyttää viittaamalla yleisesti ja epätasaisesti aikaisempien väitemenettelyjen – joissa oli eri osapuolet ja joiden osapuolena nyt kyseessä olevan menettelyn muu osapuoli ei ollut – yhteydessä toimitettuihin asiakirjoihin.

Koska virasto ei voi jättää huomiotta vastapuolen oikeutta tulla kuulluksi (asetuksen N:o 207/2009 75 artikla), vaan sen on otettava se huomioon, unionin yleisen tuomioistuimen tämä toteamus estää väistämättä virastoa toimimasta aktiivisesti inter partes -menettelyissä. Tämä loukkaa näiden menettelyjen kontradiktorista luonnetta, viraston velvollisuutta toimia puolueettomasti sekä näiden menettelyjen hyvää hallinnointia.

Toiseksi, luokitellessaan Puman viittaamat viraston aikaisemmat päätökset viraston "päättökäytännöksi", unionin yleinen tuomioistuin on jättänyt huomiotta inter partes -menettelyjen kontradiktorisen luonteen ja asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 5 kohdassa tarkoitetun "laajan tunnettuisuuden" käsitteen. Tämä kaksinkertainen huomiotta jättäminen on johtanut vastaavaan hyvän hallinnon periaatteen kaksinkertaiseen loukkaamiseen.

Yhtäältä tuomiossa Technopol vahvistetun oikeuskäytännön soveltamisen ennakoedellytys ei täyty nyt käsiteltävässä asiassa – joka on inter partes -menettely – koska mainittu oikeuskäytäntö, jossa on kyseessä viraston velvollisuus hakea viran puolesta asian kannalta merkitykselliset tosiseikat voidakseen ratkaista asian, koskee vain ex parte menettelyjä. Joka tapauksessa kun otetaan huomioon se, että ei ole viraston erityistä "päättökäytäntöä" Puma-tavaramerkkien laajan tunnettuisuuden osalta, ei voi olla myöskään velvollisuutta perustella sitä, että nyt käsiteltävässä asiassa ei ole sovellettu aikaisemmissa päätöksissä tehtyjä Puma-tavaramerkkien laajaa tunnettuisuutta koskevia toteamuksia.

Toisaalta unionin yleinen tuomioistuin ei voinut – loukkaamatta inter partes -menettelyihin sovellettavaa kontradiktorista menettelyä koskevaa periaatetta, josta säädetään asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 1 kohdassa – johtaa hyvän hallinnon periaatteesta, että valituslautakunnalla oli ylimääräinen velvollisuus kehottaa viran puolesta Pumaa toimittamaan lisää todisteita laajasta tunnettuisuudesta, johon se oli vedonnut Puma-tavaramerkkiensä osalta.

Kolmanneksi, unionin yleisen tuomioistuimen toteamus virastolle kuuluvasta velvollisuudesta kehottaa viran puolesta Pumaa toimittamaan lisätodisteita on lisäksi vastoin asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohtaa (jota sovelletaan asetuksen N:o 2868/2009 50 säännön 1 kohdan nojalla), jota sovelletaan yksinomaan osapuolten omasta aloitteestaan esittämiin tosiseikkoihin ja todisteisiin.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL 1995, L 303, s. 1)

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1)

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Rechtbank Noord-Holland (Alankomaat) on esittänyt 7.12.2016 – X
BV v. inspecteur van de Belastingdienst / Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond**

(Asia C-631/16)

(2017/C 086/08)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Rechtbank Noord-Holland

Pääasian asianosaiset

Kantaja: X BV

Vastaaja: Inspecteur van de Belastingdienst / Douane, kantoor Rotterdam Rijnmond

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka on valmistanut [yritys A] Ltd, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 13.9.2016 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1647 ⁽¹⁾ pätevä?
- 2) Onko lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka on valmistanut [yritys I] Ltd (China), ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 28.9.2016 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1731 ⁽²⁾ pätevä?
- 3) Jos ensimmäiseen ja/tai toiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, merkitseekö tämä sitä, että maksetut tullit on palautettava kantajalle korkoineen?
- 4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, miten kyseinen korko on laskettava?

⁽¹⁾ Lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka on valmistanut Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd ja siihen etuyhteydessä oleva yritys Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc. tai Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 13.9.2016 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1647 (EUVL 2016, L 245, s. 16).

⁽²⁾ Lopullisen polkumyyntitullin ottamisesta uudelleen käyttöön tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Vietnamista peräisin olevien sellaisten jalkineiden tuonnissa, joiden päälliset ovat nahkaa ja jotka on valmistanut General Footwear Ltd (China), Diamond Vietnam Co Ltd tai Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd, ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta sekä unionin tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa C-659/13 ja C-34/14 antaman tuomion täytäntöön panemisesta 28.9.2016 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2016/1731 (EUVL 2016, L 262, s. 4).

Valitus, jonka Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto on tehnyt 7.12.2016 unionin yleisen tuomioistuimen (kuudes jaosto) asiassa T-476/15, European Food v. EUIPO, 28.9.2016 antamasta tuomiosta

(Asia C-634/16 P)

(2017/C 086/09)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: M. Rajh)

Muut osapuolet: European Food SA, Société des produits Nestlé SA

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

— kumoaa valituksenalaisen tuomion

— velvoittaa European Foodin korvaamaan viraston oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensiksi unionin yleinen tuomioistuin jätti ottamatta huomioon, että asetuksissa N:o 207/2009 ⁽¹⁾ ja N:o 2868/95 ⁽²⁾ asetetaan kahdentyyppisiä määräaikoja virastossa esitettävälle vaatimuksille: määräaikoja, jotka määritellään itse lainsäädännössä ja joita virasto ei siis voi pidentää, ja määräaikoja, joita virasto asettaa yksittäisissä tapauksissa menettelyn asianmukaiseksi järjestämiseksi ja joita voidaan, kun se on tapauksen erityisissä olosuhteissa tarkoituksenmukaista, pidentää osapuolten pyynnöstä. Unionin yleisen tuomioistuimen toteamus siitä, ettei ehdottomiin hylkäysperusteisiin perustuvassa mitättömyysmenettelyissä sovelleta määräaika, on tämän vuoksi virheellinen.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin otti virheellisesti huomioon asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan tarkoituksen ja vaikutuksen. Tätä artiklaa sovelletaan kaikkiin menettelyihin virastossa ja kaikkiin soveltuviin määräaikoihin, nimittäin i) määräaikoihin, joista säädetään suoraan asetuksissa N:o 207/2009 ja N:o 2868/95 ja ii) määräaikoihin, jotka EUIPO on asettanut harjoittaessaan toimivaltaansa järjestää menettelynsä.

Kolmanneksi unionin yleinen tuomioistuin jätti asetuksen N:o 2868/95 50 säännön 1 kohdan kolmanteen alakohtaan keskittymällä ottamatta huomioon tämän säännön keskeisen merkityksen, joka sisältyy sen ensimmäiseen alakohtaan ja jonka mukaan valituslautakuntaa koskevat samat menettelylliset säännökset kuin valituksenalaista päätöstä tehnyttä osastoa. Ensimmäinen alakohta ei koske vain väitemenettelyjä, vaan kaikkia menettelyjä mukaan lukien mitättömyysmenettely.

Neljänneksi valituksenalaisessa tuomiossa rikottiin asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohtaa, kun siinä i) ei sovellettu tätä säännöstä viraston asettamiin määräaikoihin ja ii) vietiin valituslautakunnalta sen asetuksen N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohdan mukainen toimivalta arvioida, ovatko ensimmäisen kerran esitetyt todisteet ”uusia” ja tarvittaessa käyttää harkintavaltaa näiden todisteiden hyväksyttävyyden osalta.

Lopuksi valituksenalaisessa tuomiossa horjutetaan osapuolten menettelyllisten oikeuksien välistä tasapainoa antamalla kullekin mitättömyysmenettelyn osapuolelle rajoittamaton oikeus esittää todisteita missä tahansa viraston menettelyn vaiheessa, mukaan lukien valitusmenettely. Tämä poistaa hakijan vastapuolelta yhden hallinnollisen tutkinnan vaiheen, kun hakija tietoisesti päättää olla esittämättä mitään – tai mitään relevantteja – tosiseikkoja tai todisteita mitättömyysoasastossa. Lisäksi on kyse prosessiekonomian ja hyvän hallinnon periaatteen loukkaamisesta, kun kullekin mitättömyysmenettelyn osapuolelle annetaan rajoittamaton oikeus esittää todisteita menettelyn jokaisessa vaiheessa.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

⁽²⁾ Yhteisön tavaramerkistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 40/94 täytäntöönpanosta 13.12.1995 annettu komission asetus (EY) N:o 2868/95 (EYVL 1995, L 303, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Düsseldorf (Saksa) on esittänyt 9.12.2016 – Florian Hanig v. Air France SA

(Asia C-637/16)

(2017/C 086/10)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Florian Hanig

Vastaaja: Air France SA

Ennakkoratkaisukysymys

Onko matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 ⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että käsite "yhteisön sisäiset" kattaa myös alueet, jotka ovat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (EUT-sopimus) liitteessä II tarkoitettuja merentakaisia maita ja alueita, joihin sovelletaan ainoastaan EUT-sopimuksen neljännessä osassa määrättyä assosiointia koskevaa erityissääntelyä?

⁽¹⁾ EUVL 2004, L 46, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Hoge Raad der Nederlanden (Alankomaat) on esittänyt 15.12.2016 – Synthon BV v. Astellas Pharma Inc.

(Asia C-644/16)

(2017/C 086/11)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Synthon BV

Vastapuoli: Astellas Pharma Inc.

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a) Onko direktiivin 2004/48 ⁽¹⁾ 6 artiklaa tulkittava siten, että todistuskappaleiden esittämisvaatimuksen hyväksyttävyydelle asetettavissa kriteereissä on tehtävä ero sen mukaan, onko osapuoli, jota vaaditaan esittämään todistuskappaleita, (väitetty) loukkaaja vai kolmas osapuoli?
- b) Jos tähän kysymykseen vastataan myöntävästi, miten nämä kriteerit eroavat toisistaan?
- 2) a) Mikäli todistuskappaleiden esittämisvaatimusta vastaan puolustaudutaan väittämällä, että se teollis- tai tekijänoikeus, jonka perusteella esittämistä vaaditaan, on mitätön (tai että sitä ei ole enää olemassa), onko tällaisen puolustuksen perusteltavuutta arvioitava niiden samojen kriteerien perusteella, joilla arvioidaan kysymystä väitetyn loukkauksen todennäköisyydestä (edellyttäen, että teollis- tai tekijänoikeus, johon vedotaan, on olemassa)?
- b) Jos tähän kysymykseen vastataan kieltävästi, miten nämä kriteerit eroavat toisistaan?
- c) Onko toisen kysymyksen a ja b kohtaan vastattaessa tehtävä ero sen mukaan, onko asianomainen teollis- tai tekijänoikeus myönnetty sen jälkeen, kun sen pätevyys on tutkittu (kuten eurooppalaisen patentin osalta), vai onko se syntynyt lain nojalla (kuten tekijänoikeus)?

⁽¹⁾ Teollis- ja tekijänoikeuksien noudattamisen varmistamisesta 29.4.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/48/EY (EUVL 2004, L 157, s. 45).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria (Italia) on esittänyt 16.12.2016 – Fortunata Silvia Fontana v. Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

(Asia C-648/16)

(2017/C 086/12)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione Tributaria Provinciale di Reggio Calabria

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Fortunata Silvia Fontana

Vastapuoli: Agenzia delle Entrate – Direzione provinciale di Reggio Calabria

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Italian lainsäädäntö, joka koostuu 29.10.1993 annetuksi laiksi nro 427 muunnetun asetuksen (decreto legge) nro 331/1993 62-sexies §:n 3 momentista ja 62-bis §:stä, vähennysten ja vyöryttämismisvelvollisuuden noudattamisen ja yleisemmin veron neutraalisuuden ja läpinäkyvyyden periaatteiden kannalta yhteensopiva SEUT 113 ja 114 artiklan sekä direktiivin 2006/112/EY ⁽¹⁾ kanssa siltä osin kuin siinä sallitaan arvonlisäveron soveltaminen laskennalliseen kokonaisliikevaihtoon?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL 2006, L 347, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Augstākā tiesa (Latvia) on esittänyt 19.12.2016 – DW v. Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

(Asia C-651/16)

(2017/C 086/13)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākā tiesa

Pääasian asianosaiset

Valittaja: DW

Vastapuoli: Valsts sociālās apdrošināšanas aģentūra

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 4 artiklan 3 kohtaa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 45 artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle jäsenvaltion lainsäädännölle, jossa äitiysetuuden määrää määrittäessä keskimääräisen vakuutusmaksun perusteen laskemisessa käytetyn 12 kuukauden jakson ulkopuolelle ei jätetä niitä kuukausia, joina henkilö on työskennellyt Euroopan unionin toimielimessä ja kuulunut Euroopan yhteisöjen yhteiseen sairausvakuutusjärjestelmään, vaan arvioitaessa, että henkilö ei kyseisen jakson aikana ole ollut vakuutettuna Latviassa, hänen tulonsa rinnastetaan valtion keskimääräiseen vakuutusmaksun perusteeseen, mikä voi huomattavasti pienentää myönnettävän äitiysetuuden määrää verrattuna siihen mahdolliseen etuuden määrään, jonka henkilö olisi voinut saada, jos hän olisi työskennellyt Latviassa?

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad – Sofia-grad (Bulgaria) on esittänyt 19.12.2016 –
Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova ja Rauf Emin Ogla Ahmedbekov v. Zamestnik-predsedatel na
Darzhavna agentsia za bezhantsite**

(Asia C-652/16)

(2017/C 086/14)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad – Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Nigyar Rauf Kaza Ahmedbekova ja Rauf Emin Ogla Ahmedbekov

Vastaaja: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia za bezhantsite

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Seuraako Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 78 artiklan 1 kohdasta ja 2 kohdan a, d ja f alakohdasta sekä kansainvälisen suojelun myöntämistä tai poistamista koskevista yhteisistä menettelyistä 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/32/EU ⁽¹⁾ (uudelleenlaadittu) johdanto-osan 12 perustelukappaleesta ja 1 artiklasta, että tämän direktiivin 33 artiklan 2 kohdan e alakohdassa tarkoitettu peruste katsoa kansainvälistä suojelua koskevalta hakemukselta puuttuvan tutkittavaksi ottamisen edellytykset on oikeussääntö, jolla on välitön oikeusvaikutus ja jota jäsenvaltiot eivät saa jättää soveltamatta esimerkiksi soveltamalla edullisempia kansallisia oikeussääntöjä siten, että arvioitaessa kansainvälistä suojelua koskevaa ensimmäistä hakemusta on direktiivin 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti ensin määritettävä, voidaanko hakijaa pitää pakolaisena, ja sen jälkeen on määritettävä, voidaanko hakijaa pitää henkilönä, joka voi saada toissijaista suojelua?
- 2) Seuraako direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdan e alakohdasta luettuna yhdessä tämän direktiivin 7 artiklan 3 kohdan ja 2 artiklan a, c ja g alakohdan sekä johdanto-osan 60 perustelukappaleen kanssa, että pääasian olosuhteissa jommankumman vanhemman tekemä kansainvälistä suojelua koskeva hakemus aikuisen seurassa matkustavan alaikäisen puolesta on jätettävä tutkimatta, jos hakemusta perustellaan sillä, että lapsi on sellaisen henkilön perheenjäsen, joka on hakenut kansainvälistä suojelua sillä perusteella, että hän on Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa tarkoitettu pakolainen?
- 3) Seuraako direktiivin 2013/32 33 artiklan 2 kohdan e alakohdasta luettuna yhdessä tämän direktiivin 7 artiklan 1 kohdan ja 2 artiklan a, c ja g alakohdan sekä johdanto-osan 60 perustelukappaleen kanssa, että pääasian olosuhteissa täysi-ikäisen puolesta tehty kansainvälistä suojelua koskeva hakemus on jätettävä tutkimatta, jos hakemusta perustellaan toimivaltaisessa hallintoviranomaisessa käytävissä menettelyissä ainoastaan sillä, että hakija on sellaisen henkilön perheenjäsen, joka on hakenut kansainvälistä suojelua sillä perusteella, että hän on Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa tarkoitettu pakolainen, kun hakijalla ei hakemusta tehtäessä ole oikeutta käydä ansiotyössä?
- 4) Onko vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/95/EU ⁽²⁾ (uudelleenlaadittu) 4 artiklan 4 kohdan mukaan, luettuna yhdessä tämän direktiivin johdanto-osan 36 perustelukappaleen kanssa, välttämätöntä, että sen arviointi, onko olemassa perusteltu pelko joutua vainotuksi tai todellinen vaara joutua kärsimään vakavaa haittaa, perustuu ainoastaan hakijaa koskeviin tosiseikkoihin ja olosuhteisiin?
- 5) Voidaanko direktiivin 2011/95 4 artiklan mukaan, luettuna yhdessä tämän direktiivin johdanto-osan 36 perustelukappaleen ja direktiivin 2013/32 31 artiklan 1 kohdan kanssa, sallia jäsenvaltion kansallinen oikeuskäytäntö, jossa
 - a) velvoitetaan toimivaltainen viranomainen arvioimaan saman perheen perheenjäsenten kansainvälistä suojaa koskevat hakemukset yhteisessä menettelyssä, jos näitä hakemuksia perustellaan samoilla tosiseikoilla esittäen konkreettisesti väite, jonka mukaan ainoastaan yksi perheenjäsen on pakolainen;

- b) velvoitetaan toimivaltainen viranomainen lykkäämään menettelyä, jonka kohteena ovat niiden perheenjäsenten tekemät kansainvälistä suojelua koskevat hakemukset, jotka eivät henkilökohtaisesti täytä tällaisen suojelun edellytyksiä, kunnes on saatettu päätökseen menettely, jonka kohteena on perheenjäsenen hakemus, joka on tehty sillä perusteella, että asianomainen on Geneven yleissopimuksen 1 artiklan A kohdassa tarkoitettu pakolainen;

voidaanko tämä oikeuskäytäntö sallia myös niiden näkökohtien perusteella, jotka liittyvät lapsen etuun, perheen yhtenäisyyden säilyttämiseen ja yksityis- ja perhe-elämää koskevan oikeuden kunnioittamiseen sekä oikeuteen jäädä jäsenvaltioon hakemuksen arviointiin asti, ottaen huomioon Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7, 18 ja 47 artikla, direktiivin 2013/32 johdanto-osan 12 ja 60 perustelukappale sekä 9 artikla, direktiivin 2011/95 johdanto-osan 16, 18 ja 36 perustelukappale sekä 23 artikla sekä kansainvälistä suojelua hakevien henkilöiden vastaanottoa jäsenvaltioissa koskevista vaatimuksista 26.6.2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/33/EU⁽³⁾ johdanto-osan 9, 11 ja 35 perustelukappale sekä 6 ja 12 artikla?

- 6) Seuraako direktiivin 2011/95 johdanto-osan 16, 18 ja 36 perustelukappaleesta sekä 3 artiklasta luettuna yhdessä tämän direktiivin johdanto-osan 24 perustelukappaleen ja 2 artiklan d ja j alakohdan, 13 artiklan ja 23 artiklan 1 ja 2 kohdan kanssa, että voidaan sallia pääasiassa käsiteltävänä olevan turvapaikka- ja pakolaislain (Zakon za ubezhishteto i bezhantsite) 8 §:n 9 momentin kaltainen kansallinen oikeussääntö, jonka perusteella myös sellaisen ulkomaalaisen perheenjäseniä, jolle on myönnetty pakolaisasema, pidetään pakolaisina, mikäli tämä sopii yhteen heidän henkilökohtaisen asemansa kanssa eikä ole kansallisessa oikeudessa säädettyjä perusteita kieltäytyä myöntämästä pakolaisasemaa?
- 7) Seuraako vainon syitä koskevasta direktiivin 2011/95 10 artiklasta, että asianomaisen alkuperämaahan kohdistuvan valituksen tekeminen Euroopan ihmisoikeustuomioistuimeen on peruste katsoa asianomaisen kuuluvan tiettyyn yhteiskunnalliseen ryhmään tämän direktiivin 10 artiklan 1 kohdan d alakohdan mukaisesti tai että valituksen tekemistä on pidettävä poliittisena mielipiteenä direktiivin 10 artiklan 1 kohdan e alakohdan mukaisesti?
- 8) Seuraako direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdasta, että kansallisella tuomioistuimella on velvollisuus arvioida sisällöllisesti kansainvälistä suojelua koskevat uudet perusteet, jotka esitetään tuomioistuinmenettelyn aikana mutta joita ei mainita kansainvälisen suojelun epäämispäätöksestä nostetussa kanteessa?
- 9) Seuraako direktiivin 2013/32 46 artiklan 3 kohdasta, että kansallisella tuomioistuimella on velvollisuus arvioida kansainvälistä suojelua koskevan hakemuksen tutkittavaksi ottaminen tämän direktiivin 33 artiklan 2 kohdan e alakohdan perusteella kansainvälisen suojelun epäämispäätöksen riitauttamista koskevassa tuomioistuinmenettelyssä, mikäli riitautetussa päätöksessä hakemusta arvioitiin direktiivin 10 artiklan 2 kohdan mukaisesti ensin siltä osin, voidaanko hakijaa pitää pakolaisena, ja sen jälkeen siltä osin, voidaanko häntä pitää henkilönä, joka voi saada toissijaista suojelua?

⁽¹⁾ EUVL 2013, L 180, s. 60.

⁽²⁾ EUVL 2011, L 337, s. 9.

⁽³⁾ EUVL 2013, L 180, s. 96.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 21.12.2016 – Finanzamt Dachau v. Achim Kollroß

(Asia C-660/16)

(2017/C 086/15)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Finanzamt Dachau

Vastapuoli: Achim Kollroß

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko Euroopan unionin tuomioistuimen tuomiossa FIRIN (C-107/13)⁽¹⁾ tarkoitetut vaatimukset, jotka koskevat luovutuksen varmuutta edellytyksenä ennakkomaksuun sisältyvän arvonlisäveron vähentämiselle, määrítettävä pelkästään objektiivisesti vai maksajan näkökulmasta havaittavissa olevien seikkojen perusteella?
- 2) Kun otetaan huomioon yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽²⁾ 167 artiklan mukainen verosaatavan ja vähennysoikeuden samanaikainen syntyminen ja saman direktiivin 185 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ja 186 artiklan mukainen jäsenvaltioiden sääntelyvalta, ovatko jäsenvaltiot oikeutettuja asettamaan sekä veron että vähennyksen oikaisun edellytykseksi, että ennakkomaksu on palautettu?
- 3) Pitääkö ennakkomaksun maksajan kannalta toimivaltaisen Finanzamtin palauttaa ennakkomaksun maksajalle arvonlisävero, jos tämä ei voi saada ennakkomaksua takaisin ennakkomaksun saajalta? Mikäli näin on, pitääkö sen tapahtua vahvistusmenettelyssä vai riittääkö siihen erityinen kohtuullistamismenettely?

⁽¹⁾ EU:C:2014:151

⁽²⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesfinanzhof (Saksa) on esittänyt 21.12.2016 – Finanzamt Göppingen v. Erich Wirtl

(Asia C-661/16)

(2017/C 086/16)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Finanzamt Göppingen

Vastapuoli: Erich Wirtl

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Unionin tuomioistuimen 13.3.2014 antaman tuomion FIRIN (C-107/13, [– –] 39 kohdan ensimmäinen virke)⁽¹⁾ mukaan ennakkomaksuun sisältyvää arvonlisäveroa ei voi vähentää, kun verotettavan tapahtuman toteutuminen on epävarmaa ennakkomaksun ajankohtana. Onko tätä arvioitava pelkästään objektiivisen tilanteen vai maksajan näkökulmasta havaittavissa olevien seikkojen perusteella?
- 2) Onko unionin tuomioistuimen 13.3.2014 antamaa tuomiota FIRIN (C-107/13, [– –] tiivistelmä ja 58 kohta) tulkittava siten, että unionin oikeuden mukaan ennakkomaksun maksajan tavaroiden luovutuksesta laaditun ennakkomaksulaskun perusteella tekemän vähennyksen oikaisu ei edellytä maksetun ennakkomaksun takaisinmaksua, kun luovutus ei lopulta toteudukaan?

- 3) Jos edeltävään kysymykseen vastataan myöntävästi, oikeuttaako yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽²⁾ 186 artikla, jossa jäsenvaltioiden sallitaan vahvistaa direktiivin 185 artiklan mukaisen oikaisun yksityiskohtaiset soveltamissäännöt, Saksan liittotasavallan säätämään kansallisessa oikeudessaan, että veron perustetta alennetaan vasta ennakkomaksun takaisinmaksun johdosta ja että verovelka ja vähennys on oikaistava samanaikaisesti ja samoilla edellytyksillä?

⁽¹⁾ EU:C:2014:151

⁽²⁾ EUVL 2006, L 347, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa, CAAD) (Portugali) on esittänyt 29.12.2016 – Imofloresmira – Investimentos Imobiliários SA v. Autoridade Tributária e Aduaneira

(Asia C-672/16)

(2017/C 086/17)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa, CAAD)

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Imofloresmira – Investimentos Imobiliários SA

Vastaaja: Autoridade Tributária e Aduaneira

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Jos kiinteistö on ollut tyhjiillään vähintään kaksi vuotta mutta sitä tarjotaan kaupallisesti eli se on saatavana vuokralle tai siinä tarjotaan toimistohotellityyppisiä palveluja, omistajalla on todistettavasti ollut pyrkimys antaa kiinteistö vuokralle arvonlisäverollisesti ja omistaja on toteuttanut tarpeellisia toimenpiteitä pyrkimyksen edistämiseksi, onko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 167, 168, 184, 185 ja 187 artiklan mukaista määritellä edellä kuvatun kaltainen tilanne niin, että ”kiinteistöä ei todellisuudessa ole käytetty yrityksen liiketoiminnan harjoittamisessa” tai ”kiinteistöä ei todellisuudessa ole käytetty veronalaisessa toiminnassa”, arvonlisäverolain 26 §:n 1 momentin ja 29.1.2007 annetulla asetuksella nro 21/2007 hyväksytyn kiinteän omaisuuden arvonlisäverovapautuksesta luopumista koskevan säännösten 10 §:n 1 momentin b kohdan säännöksissä, sellaisina kuin ne ovat aikaisemmassa muodossaan, tarkoitetulla tavalla ja tämän seurauksena katsoa, että alun perin tehty vähennys on oikaistava, koska se on ollut suurempi kuin se, jonka verovelvollinen olisi ollut oikeutettu tekemään?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko oikaisu yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 137, 167, 168, 184, 185 ja 187 artiklan oikean tulkinnan mukaan määrätä suoritettavaksi kertaluonteisesti koko sen yhä meneillään olevan ajanjakson ajalta, josta Portugalissa on säädetty 29.1.2007 annetulla asetuksella nro 21/2007 hyväksytyn, kiinteän omaisuuden arvonlisäverovapautuksesta luopumista koskevan säännösten 10 §:n 1 momentin b ja c kohdassa, sellaisina kuin ne ovat aikaisemmassa muodossaan, jos kiinteistö on ollut tyhjiillään pidempään kuin kaksi vuotta mutta sitä on koko ajan tarjottu kaupallisesti eli se on ollut saatavana vuokralle (mihin liittyy mahdollisuus arvonlisäverovapautuksesta luopumiseen) tai (veronalaisten) palvelujen tarjoamiskäytössä, kun otetaan huomioon, että kiinteistöä on seuraavina vuosina tarkoitus käyttää veronalaiseen, arvonlisäveron vähentämiseen oikeuttavaan toimintaan?

- 3) Ovatko 29.1.2007 annetulla asetuksella nro 21/2007 hyväksytyn, kiinteän omaisuuden arvonlisäverovapautuksesta luopumista koskevan säännösten 2 §:n 2 momentin c kohdan ja 10 §:n 1 momentin b kohdan säännökset, joiden mukaan arvonlisäverovelvollinen ei voi luopua uudelleen arvonlisäverovapautuksesta uusien vuokrasopimusten tekemisen yhteydessä arvonlisäverotuksen kertaluonteisen oikaisun suorittamisen jälkeen, mikä estää myöhempien vähennysten tekemisen oikaisukaudella, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY 137, 167, 168 ja 184 artiklan mukainen?

(¹) EUVL 2006, L 347, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Nejvyšší správní soud (Tšekki) on esittänyt 27.12.2016 –
CORPORATE COMPANIES s.r.o. v. Ministerstvo financí ČR**

(Asia C-676/16)

(2017/C 086/18)

Oikeudenkäyntikieli: tšekki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Nejvyšší správní soud

Pääasian asianosaiset

Valittaja: CORPORATE COMPANIES s.r.o.

Vastapuoli: Ministerstvo financí ČR

Ennakkoratkaisukysymys

Kuuluvatko henkilöt, jotka liiketoimintanaan myyvät kaupparekisteriin jo merkittyjä ja myyntiä varten perustettuja yhtiöitä (jäljempänä valmiit yhtiöt), joiden myynti toteutetaan siirtämällä osakkuus myytävänä olevaan tytäryhtiöön, rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY (¹) 2 artiklan 1 alakohdan 3 alakohdan c alakohdan, luettuna yhdessä 3 artiklan 7 alakohdan a alakohdan kanssa, soveltamisalaan?

(¹) EUVL 2005, L 309, s. 15.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Juzgado de lo Social n.º 33 de Madrid (Espanja) on esittänyt
29.12.2016 – Lucía Montero Mateos v. Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de
Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid**

(Asia C-677/16)

(2017/C 086/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado de lo Social n.º 33 de Madrid

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Lucía Montero Mateos

Vastaaja: Agencia Madrileña de Atención Social de la Consejería de Políticas Sociales y Familia de la Comunidad Autónoma de Madrid

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan ammatillisen yhteisjärjestön (EAY), Euroopan teollisuuden ja työnantajain keskusjärjestön (UNICE) ja julkisten yritysten Euroopan keskuksen (CEEP) tekemästä määräaikaista työtä koskevasta puitesopimuksesta 28.6.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/70/EY ⁽¹⁾ liitteenä olevan määräaikaista työtä koskevan puitesopimuksen 4 lausekkeen 1 kohtaa tulkittava siten, että se, että avoimen toimen hoitamiseksi tehty tilapäinen sijaistamista koskeva työsopimus päättyy siksi, että ajanjakso, jota varten työsopimus tehtiin työntäjän ja työntekijän välillä, päättyy, on asiallinen syy, jolla voidaan perustella sitä, ettei kansallinen lainsäätäjä ole tällaisessa tapauksessa säätänyt sopimuksen päättyessä maksettavasta korvauksesta, vaikka vastaavan vakituisen työntekijän osalta, joka on irtisanottu objektiivisen syyn vuoksi, on säädetty korvauksesta 20 päivältä jokaista työssäolovuotta kohden?

⁽¹⁾ EYVL 1999, L 175, s. 1.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 30.12.2016 – A

(Asia C-679/16)

(2017/C 086/20)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: A

Muu osapuoli: Espoo kaupungin sosiaali- ja terveyslautakunnan yksilöasioiden jaosto

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko vammaispalvelulain mukaisen henkilökohtaisen avun kaltaista etuutta pidettävä asetuksen N:o 883/2004 ⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna sairausetuutena?

2) Mikäli vastaus ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen on kielteinen, rajoitetaanko SEUT 20 ja 21 artiklassa tarkoitettuja unionin kansalaisten oikeuksia liikkua ja oleskella vapaasti toisen jäsenvaltion alueella tilanteessa, jossa vammaispalvelulain mukaisen henkilökohtaisen avun kaltaisen etuuden myöntämisestä ulkomaille ei ole erikseen säädetty ja etuuden myöntämisedellytyksiä tulkitaan niin, että henkilökohtaista apua ei myönnetä toiseen jäsenvaltioon, jossa henkilö suorittaa kolmivuotisia tutkintoon johtavia korkeakouluopintoja?

— Onko asian arvioinnissa annettava merkitystä sille, että henkilökohtaisen avun kaltaista etuutta voidaan myöntää Suomessa muuhunkin kuntaan kuin henkilön kotikuntaan esimerkiksi henkilön opiskellessa toisessa Suomen kunnassa?

— Onko asian arvioinnissa unionin oikeuden kannalta annettava merkitystä YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen 19 artiklasta johtuville oikeuksille?

- 3) Mikäli unionin tuomioistuin katsoo toiseen ennakkoratkaisukysymykseen antamassaan vastauksessa, että käsillä olevassa asiassa tarkoitetun kaltainen kansallisen lainsäädännön tulkinta muodostaa vapaan liikkuvuuden rajoituksen, onko tällainen rajoitus kuitenkin oikeutettavissa yleistä etua koskevilla pakottavilla syillä, jotka liittyvät kunnan velvollisuuteen valvoa henkilökohtaisen avun järjestämistä, kunnan mahdollisuuksiin valita sopivin avun järjestämistapa ja vammaispalvelulain mukaisen henkilökohtaisen avun järjestelmän johdonmukaisuuden ja toimivuuden säilyttämiseen?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 883/2004, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2004, sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamisesta (EUVL 2004, L 166, s. 1)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 9.1.2017 – Maria Tirkkonen

(Asia C-9/17)

(2017/C 086/21)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Maria Tirkkonen

Muu osapuoli: Maaseutuvirasto

Ennakkoratkaisukysymys

Onko hankintadirektiivin 2004/18/EY ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdan a alakohtaa tulkittava siten, että direktiivissä tarkoitettu julkisia hankintoja koskevan sopimuksen määritelmä kattaa sellaisen sopimusjärjestelyn,

- jolla julkinen yksikkö aikoo hankkia palveluja markkinoilta ennalta rajatulle sopimuskaudelle tekemällä tarjouspyyntöön liitetyn puitesopimusluonnoksen mukaisin ehdoin sopimuksia kaikkien sellaisten talouden toimijoiden kanssa, jotka täyttävät tarjouspyyntöasiakirjoissa asetetut tarjoajan soveltuvuutta ja tarjottavaa palvelua koskevat yksilöidyt vaatimukset sekä suorittavat hyväksyttävästi tarjouspyynnössä tarkemmin kuvatun tentin ja
- johon ei ole mahdollista liittyä enää sopimuskauden voimassaoloaikana?

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/18/EY, annettu 31 päivänä maaliskuuta 2004, julkisia rakennusurakoita sekä julkisia tavara- ja palveluhankintoja koskevien sopimusten tekomenettelyjen yhteensovittamisesta (EUVL 2004, L 134, s. 114)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein oikeus (Suomi) on esittänyt 13.1.2017 – Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp. v. Rajavartiolaitos

(Asia C-15/17)

(2017/C 086/22)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein oikeus

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Bosphorus Queen Shipping Ltd Corp.

Vastaaja: Rajavartiolaitos

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko merioikeusyleissopimuksen 220 artiklan 6 kappaleen ja alusjäterikodirektiivin ⁽¹⁾ 7 artiklan 2 kohdan käsitettä "rantaviiva ja tähän liittyvä etu", tulkittava vuonna 1969 tehdyn kansainvälisen yleissopimuksen väliintulosta öljysaastuntaonnettomuuksissa aavalla merellä 2 artiklan 4 kohdassa määritellyn käsitteen "rannikkoon liittyvä etu" määritelmän mukaisesti?
- 2) Ennakkoratkaisukysymyksessä 1 mainitun vuonna 1969 tehdyn yleissopimuksen 2 artiklan 4 kohdan määritelmän c alakohdan mukaan "rannikkoon liittyvillä eduilla" tarkoitetaan muun muassa asianomaisen alueen hyvinvointia, meren elollisten luonnonvarojen ja eläimistön ja kasviston säilyttäminen mukaan luettuna. Koskeeko mainittu säännös elollisten luonnonvarojen, eläimistön ja kasviston säilyttämistä myös talousvyöhykkeen alueella vai onko sopimuskohdassa kyse vain rannikkoalueen etujen säilyttämisestä?
- 3) Mikäli vastaus kohdassa 1 esitettyyn kysymykseen on kielteinen, mitä merioikeusyleissopimuksen 220 artiklan 6 kappaleessa ja alusjäterikodirektiivin 7 artiklan 2 kohdassa käsitteellä "rantaviiva ja tähän liittyvä etu" tarkoitetaan?
- 4) Mitä merioikeusyleissopimuksen 220 artiklan 6 kappaleessa ja alusjäterikodirektiivin 7 artiklan 2 kohdassa tarkoitetaan käsitteellä "aluemerен tai talousvyöhykkeen luonnonvarat"? Pidetäänkö elollisina luonnonvaroina vain hyödynnettäviä lajeja vai kuuluvatko elollisiin luonnonvaroihin myös merioikeusyleissopimuksen 61 artiklan 4 kappaleessa mainittuihin hyödynnettäviin lajeihin liittyvät tai niistä riippuvaiset lajit kuten esimerkiksi hyödynnettävien lajien ravintonaan käyttämät kasvi- ja eläinlajit?
- 5) Miten merioikeusyleissopimuksen 220 artiklan 6 kappaleen käsite "vaara" ja alusjäterikodirektiivin käsite "uhkaa aiheutua" tulee määritellä? Onko vaaran ja uhan luonne määriteltävissä abstraktin tai konkreettisen vaaran käsitteen avulla tai jollain muulla tavalla?
- 6) Onko merioikeusyleissopimuksen 220 artiklan 6 kappaleessa ja alusjäterikodirektiivin 7 artiklan 2 kohdassa säädettyjen rantavaltion toimivallan edellytysten arvioinnissa otettava lähtökohdaksi se, että huomattava vahinko tai sen vaara on vakavampi seuraus kuin merioikeusyleissopimuksen 220 artiklan 5 kappaleessa tarkoitettu meriympäristön merkittävä pilaantuminen tai sen vaara? Miten meriympäristön merkittävä pilaantuminen on määriteltävä ja miten se tulee ottaa huomioon huomattavan vahingon tai sen vaaran arvioinnissa?
- 7) Mitä seikkoja vahingon tai sen vaaran huomattavuutta arvioitaessa on otettava huomioon? Onko arvioinnissa kiinnitettävä huomiota esimerkiksi vahinkona ilmenevien haitallisten vaikutusten kestoon ja maantieteelliseen laajuuteen? Mikäli vastaus on myöntävä, miten vahingon kestoa ja laajuutta on arvioitava?
- 8) Alusjäterikodirektiivi on minimidirektiivi eikä se estä jäsenvaltioita toteuttamasta tiukempia kansainvälisen oikeuden mukaisia toimenpiteitä alusten aiheuttamaa ympäristön pilaantumista vastaan (2 artikla). Koskeeko mahdollisuus toteuttaa ankarampia säännöksiä direktiivin 7 artiklan 2 kohtaa, jossa säädetään rantavaltion toimivallasta puuttua kauttakulussa olevaan alukseen?
- 9) Voidaanko Itämeren alueen maantieteellisille ja ekologisille erityisolosuhteille ja herkkyydelle antaa merkitystä tulkittaessa merioikeusyleissopimuksen 220 artiklan 6 kappaleessa ja direktiivin 7 artiklan 2 kohdassa määriteltyjä rantavaltion toimivallan edellytyksiä?

- 10) Tarkoitetaanko merioikeusyleissopimuksen 220 artiklan 6 kohdassa ja alusjäterikosdirektiivin 7 artiklan 2 kohdassa viitatuilla "selvillä objektiivisilla todisteilla" paitsi näyttöä aluksen syylistymisestä mainituissa säännöksissä tarkoitettuihin rikkomuksiin, myös näyttöä päästöstä aiheutuvista seuraamuksista? Millaista näyttöä rantaviivalle tai siihen liittyville eduille tai aluemerien tai talousvyöhykkeen luonnonvaroille aiheutuvasta huomattavan vahingon vaarasta eli huomattavan vahingon vaarasta esimerkiksi alueen linnustolle, kalastolle ja meriympäristölle tulee edellyttää? Tarkoittaako vaatimus selvistä objektiivisista todisteista sitä, että esimerkiksi arvion öljypäästön haitallisista vaikutuksista meriympäristöön on aina perustuttava konkreettisiin selvityksiin ja tutkimuksiin tapahtuneen öljypäästön vaikutuksista?

(¹) Alusten aiheuttamasta ympäristön pilaantumisesta ja pilaamisrikoksista määrättävistä seuraamuksista, myös rikosoikeudellisista seuraamuksista, 7.9.2005 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/35/EY (EUVL 2005, L 255, s. 11), sellaisena kuin se on muutettuna 21.10.2009 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2009/123/EY (EUVL 2009, L 280, s. 52).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Korkein hallinto-oikeus (Suomi) on esittänyt 19.1.2017 –
Tietosuojavalvottu**

(Asia C-25/17)

(2017/C 086/23)

Oikeudenkäyntikieli: suomi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Korkein hallinto-oikeus

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Tietosuojavalvottu

Muu osapuoli: Jehovan todistajat – uskonnollinen yhdyskunta

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tietosuojadirektiivin (¹) 3 artiklan 2 kohdan kahdessa luetelmakohdassa säädettyjä soveltamisalaa koskevia poikkeuksia tulkittava siten, että henkilötietojen kerääminen ja muu käsittely, jota uskonnollisen yhdyskunnan jäsenet suorittavat ovelta ovelle -saarnaamistyön yhteydessä, ei kuulu direktiivin soveltamisalaan? Mikä merkitys direktiivin sovellettavuutta arvioitaessa on toisaalta sillä, että saarnaamistoiminta, jonka yhteydessä tietoja kerätään, on uskonnollisen yhdyskunnan ja sen seurakuntien organisoimaa, ja toisaalta sillä, että kyse on samalla myös uskonnollisen yhdyskunnan jäsenten henkilökohtaisesta uskonnon harjoittamisesta?
- 2) Onko tietosuojadirektiivin 2 artiklan c kohdassa tarkoitettua rekisteröintijärjestelmän määritelmää direktiivin perustelukappaleet 26 ja 27 huomioon ottaen tulkittava siten, että edellä kuvatus ovelta ovelle -saarnaamistyön yhteydessä manuaalisesti kerättävien henkilötietojen kokonaisuus (nimi- ja osoitetiedot sekä muut mahdolliset henkilöä koskevat tiedot ja luonnehdinnat),
 - a) ei muodosta tällaista rekisteröintijärjestelmää sen vuoksi, että siihen ei Suomen henkilötietolain määritelmässä esitetyn tavoin liity nimenomaista kortistoa tai luetteloa tai niihin rinnastuvaa hakua palvelevaa järjestelyä; vai
 - b) muodostaa tällaisen rekisteröintijärjestelmän sen vuoksi, että tiedoista voidaan, niiden käyttötarkoitus huomioon ottaen, Suomen henkilötietolaissa edellytetyin tavoin tosiasiallisesti helposti ja kohtuuttomitta kustannuksitta hakea myöhempiä käyttöä varten tarvittavat tiedot?

- 3) Onko tietosuojadirektiivin 2 artiklan d kohdan lausetta "... joka, yksin tai yhdessä toisten kanssa, määrittelee henkilötietojen käsittelyn tarkoituksen ja keinot...", tulkittava siten, että uskonnollista yhdyskuntaa, joka organisoii toimintaa, jonka yhteydessä henkilötietoja kerätään (muun muassa jakamalla toiminta-alueita saarnaajien kesken, seuraamalla saarnaajien työtä sekä pitämällä rekisteriä henkilöistä, jotka eivät halua saarnaajien käyvän luonaan), voidaan pitää sen jäsenten harjoittaman henkilötietojen käsittelyn osalta rekisterinpitäjänä, vaikka yhdyskunnan kertoman mukaan vain yksittäisillä julistajilla on pääsy kirjaamiinsa tietoihin?
- 4) Onko mainittua d kohtaa tulkittava siten, että yhdyskunnan pitäminen rekisterinpitäjänä edellyttää yhdyskunnalta muita nimenomaisia toimia, kuten käskyjä tai kirjallisia ohjeita, joilla se ohjaa tietojen keräämistä vai onko riittävää se, että yhdyskunnalla katsotaan olevan tosiasiallinen asema jäsentensä toiminnan ohjaamisessa?

Kysymyksiin 3 ja 4 on tarpeen vastata vain, jos kysymyksiin 1 ja 2 annettujen vastausten perusteella direktiiviä on sovellettava. Kysymykseen 4 on tarpeen vastata vain, jos kysymyksen 3 perusteella ei voida pitää poissuljettuna mahdollisuutta soveltaa direktiivin 2 artiklan d kohtaa yhdyskuntaan.

- (¹) Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 95/46/EY annettu 24 päivänä lokakuuta 1995, yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta (EYVL 1995, L 281, s. 31)

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bezirksgericht Bleiburg (Itävalta) on esittänyt 23.1.2017 – Čepelnik d. o.o. v. Michael Vavti

(Asia C-33/17)

(2017/C 086/24)

Oikeudenkäyntikieli: sloveeni

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bezirksgericht Bleiburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Čepelnik d.o.o.

Vastaaja: Michael Vavti

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 56 artiklaa sekä palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/67/EU tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltio määrää kotimaisen toimeksiantajan lopettamaan maksujen suorittamisen ja asettamaan vakuutena summan, joka on yhtä suuri kuin vielä maksamatta oleva urakkahinta, jos maksujen suorittamiskiellolla ja vakuuden asettamisella on tarkoitus taata yksinomaan mahdollinen sakko, joka voidaan määrätä vasta erillisessä menettelyssä sellaista palvelujen tarjoajaa vastaan, jonka kotipaikka on jossain toisessa jäsenvaltiossa?

Mikäli edelliseen kysymykseen vastataan kieltävästi:

- a. Onko SEUT 56 artiklaa sekä palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/67/EU tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltio määrää kotimaisen toimeksiantajan lopettamaan maksujen suorittamisen ja asettamaan vakuutena summan, joka on yhtä suuri kuin vielä maksamatta oleva urakkahinta, jos palveluntarjoajalle, jolla on kotipaikka jossain toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa ja jolle sakko pitäisi määrätä, ei ole annettu mitään oikeussuojakeinoja sellaista päätöstä vastaan, jolla määrätään vakuuden asettamisesta tähän vakuuteen liittyvässä menettelyssä, eikä kotimaisen toimeksiantajan kyseisestä päätöksestä tekemälle valitukselle ole annettu lykkäävää vaikutusta?
- b. Onko SEUT 56 artiklaa sekä palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/67/EU tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltio määrää kotimaisen toimeksiantajan lopettamaan maksujen suorittamisen ja asettamaan vakuutena summan, joka on yhtä suuri kuin vielä maksamatta oleva urakkahinta, pelkästään siitä syystä, että palveluntarjoajan kotipaikka on jossain toisessa jäsenvaltiossa.
- c. Onko SEUT 56 artiklaa sekä palvelujen tarjoamisen yhteydessä tapahtuvasta työntekijöiden lähettämisestä työhön toiseen jäsenvaltioon annetun direktiivin 96/71/EY täytäntöönpanosta sekä hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoiden tietojenvaihtojärjestelmässä annetun asetuksen (EU) N:o 1024/2012 muuttamisesta 15.5.2014 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/67/EU tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että jäsenvaltio määrää kotimaisen toimeksiantajan lopettamaan maksujen suorittamisen ja asettamaan vakuutena summan, joka on yhtä suuri kuin vielä maksamatta oleva urakkahinta, vaikka se ei ole vielä eräantunut ja vaikka urakkahinnan lopullista määrää ei ole vielä määritetty vastasaatavien ja pidätysvoimien vuoksi.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 30.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt High Court of Justice, Queen's Bench Division (Administrative Court) – Yhdistynyt kuningaskunta) – The Queen, Prospector Offshore Drilling SA:n ymiden hakemuksesta v. Her Majesty's Treasury, Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Asia C-72/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 136, 18.4.2016.

Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 6.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Högsta domstolen – Ruotsi) – Riksåklagaren v. Zenon Robert Akarsar

(Asia C-148/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/26)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 175, 17.5.2016.

**Unionin tuomioistuimen ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräys 6.12.2016
(ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākā tiesa – Latvia) – Asia, jonka on saattanut vireille
VAS Starptautiskā lidosta "Rīga", sekä muuna osapuolena Konkurences padome**

(Asia C-159/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/27)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ensimmäisen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 191, 30.5.2016.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 25.11.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on
esittänyt Handelsgericht Wien – Itävalta) – RMF Financial Holdings Sàrl v. Heta Asset Resolution AG**

(Asia C-282/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 314, 29.8.2016.

**Unionin tuomioistuimen presidentin määräys 21.12.2016 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on
esittänyt Landgericht Frankfurt am Main – Saksa) – FMS Wertmanagement AöR v. Heta Asset
Resolution AG**

(Asia C-394/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Unionin tuomioistuimen presidentin määräyksellä asia on poistettu tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 419, 14.11.2016.

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.1.2017 – Andersen v. komissio

(Asia T-92/11 RENV) ⁽¹⁾

(Valtiontuki — Rautatieliikenne — Tanskan viranomaisten julkisessa omistuksessa olevan yrityksen Danske Statsbaner hyväksi myöntämät tuet — Julkista palvelua koskevat sopimukset matkustajien rautatiekuljetuspalveluista Kööpenhaminan ja Ystadin välillä — Päätös, jossa tuki todetaan tietyin varauksin yhteismarkkinoille soveltuvaksi — Aineellisen oikeuden ajallinen soveltaminen — Yleistä taloudellista etua koskeva palvelu — Ilmeinen arviointivirhe)

(2017/C 086/30)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Jørgen Andersen (Ballerup, Tanska) (edustajat: asianajajat J. Rivas Andrés ja M.-I. Rantou)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: T. Maxian Rusche ja L. Armati)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Tanskan kuningaskunta (asiamies: C. Thorning, avustajanaan asianajaja R. Holdgaard) ja Danske Statsbaner (DSB) (Kööpenhamina, Tanska) (edustaja: asianajaja M. Honoré)

Väliintulija, joka tuki valittajan vaatimuksia muutoksenhaussa: Dansk Tog (Kööpenhamina, Tanska) (edustajat: asianajajat G. van de Walle de Ghelcke, J. Rivas Andrés ja F. Nissen Morten)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus, jolla vaaditaan kumoamaan osittain Tanskan liikenneministeriön ja Danske Statsbanerin välisistä julkista liikennepalvelua koskevista sopimuksista (valtiontuki C 41/08 (ex NN 35/08) 24.2.2010 annettu komission päätös 2011/3/EU (EUVL 2011, L 7, s. 1).

Tuomiolauselman

- 1) Tanskan liikenneministeriön ja Danske Statsbanerin välisistä julkista liikennepalvelua koskevista sopimuksista (valtiontuki C 41/08 (ex NN 35/08) 24.2.2010 annetun komission päätöksen 2011/3/EU 1 artiklan toinen kohta kumotaan siltä osin kuin se koskee 21.12.2009 tehtyä maksua.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Jørgen Andersen, Euroopan komissio, Dansk Tog, Tanskan kuningaskunta ja Danske Statsbaner (DSB) vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 103, 2.4.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.2.2017 – Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe v. komissio

(Asia T-646/13) ⁽¹⁾

(Toimielimiä koskeva oikeus — Eurooppalainen kansalaisaloite — Kansallisten ja kielellisten vähemmistöjen suojelu sekä unionin kulttuurisen ja kielellisen monimuotoisuuden edistäminen — Rekisteröinnin epääminen — Komission toimivallan selvä puuttuminen — Perusteluvollisuus — Asetuksen (EU) N:o 211/2011 4 artiklan 2 kohdan b alakohta ja 3 kohta)

(2017/C 086/31)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe (edustajat: aluksi asianajajat E. Johansson, J. Lund ja C. Lund, sitten asianajajat E. Johansson ja T. Hieber)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamies: H. Krämer)

Väliintulija, joka tukee kantajan vaatimuksia: Unkari (asiamiehet: M. Fehér, A. Pálfi ja G. Szima)

Väliintulijat, jotka tukevat vastaajan vaatimuksia: Slovakian tasavalta (asiamies: B. Ricziová) ja Romania (asiamiehet: R. Radu, R. Hațieganu, D. Bulancea ja A. Wellman)

Oikeudenkäynnin kohde

SEUT 263 artiklaan perustuva vaatimus kumota 13.9.2013 annettu komission päätös C(2013) 5969 final, jolla hylättiin vaatimus rekisteröidä eurooppalainen kansalaisaloite ”Minority SafePack – miljoona allekirjoitusta Euroopan monimuotoisuuden puolesta”

Tuomiolauselma

- 1) 13.9.2013 annettu komission päätös C(2013) 5969 final, jolla hylättiin vaatimus rekisteröidä ehdotettu eurooppalainen kansalaisaloite ”Minority SafePack – miljoona allekirjoitusta Euroopan monimuotoisuuden puolesta”, kumotaan.
- 2) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Bürgerausschuss für die Bürgerinitiative Minority SafePack – one million signatures for diversity in Europe oikeudenkäyntikulut.
- 3) Unkari, Slovakian tasavalta ja Romania vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 112, 14.4.2014.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 3.2.2017 – Kessel medintim v. EUIPO – Janssen Cilag (Premeno)

(Asia T-509/15) ⁽¹⁾

(Euroopan unionin tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin Premeno rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen sanamerkki Pramino — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta — Päätös, joka on tehty unionin yleisen tuomioistuimen kumottua aikaisemman päätöksen — Oikeus tulla kuulluksi — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 75 artikla)

(2017/C 086/32)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Kessel medintim GmbH (Mörfelden-Walldorf, Saksa) (edustajat: asianajajat A. Jacob ja U. Staudenmaier)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: D. Walicka)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Janssen-Cilag GmbH (Neuss, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Wenz)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 2.7.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 349/2015-4), joka koskee Janssen-Cilag GmbH:n ja Kessel medintim GmbH:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Kessel medintim GmbH veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 354, 26.10.2015.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.2.2017 – Bodegas Vega Sicilia v. EUIPO (TEMPOS VEGA SICILIA)

(Asia T-696/15) ⁽¹⁾

(Euroopan unionin tavaramerkki — Hakemus sanamerkin TEMPOS VEGA SICILIA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Ehdoton hylkäysperuste — Maantieteellisen merkinnän sisältävä viinin tavaramerkki — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 7 artiklan 1 kohdan j alakohta)

(2017/C 086/33)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Bodegas Vega Sicilia, SA (Valbuena de Duero, Espanja) (edustaja: asianajaja S. Alonso Maruri)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: A. Muñiz Rodríguez ja A. Folliard-Monguiral)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 30.9.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 285/2015-4), joka koskee hakemusta sanamerkin TEMPOS VEGA SICILIA rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Bodegas Vega Sicilia, SA veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 38, 1.2.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.2.2017 – Mast-Jägermeister v. EUIPO (pikarit)(Asia T-16/16) ⁽¹⁾

(Yhteisömalli — Pikareita esittäviä yhteisömalleja koskeva hakemus — Käsite ”toisintamiskelpoinen kuva” — Kuvan epätarkkuus haetun suojan laajuuden osalta — Puutteiden poistamatta jättäminen — Hakemuksen tekemispäivän vahvistamatta jättäminen — Asetuksen (EY) N:o 6/2002 36 ja 46 artikla — Asetuksen (EY) N:o 2245/2002 4 artiklan 1 kohdan e alakohta ja 10 artiklan 1 ja 2 kohta)

(2017/C 086/34)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Mast-Jägermeister SE (Wolfenbüttel, Saksa) (edustajat: asianajajat H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus ja J. Engberding)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Hanne)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n kolmannen valituslautakunnan 17.11.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 1842/2015-3), joka koskee hakemuksia pikarien rekisteröimiseksi yhteisömalleiksi

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Mast-Jägermeister SE veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 90, 7.3.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.2.2017 – International Gaming Projects v. EUIPO – adp Gauselmann (TRIPLE EVOLUTION)(Asia T-82/16) ⁽¹⁾

(Euroopan unionin tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin TRIPLE EVOLUTION rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki Evolution — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Merkkien samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 086/35)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: International Gaming Projects Ltd (Qormi, Malta) (edustajat: aluksi asianajajat M. Garayalde Niño ja A. Alpera Plazas, sitten M. Garayalde Niño)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamies: S. Bonne)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Saksa) (edustaja: asianajaja P. Koch Moreno)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n toisen valituslautakunnan 2.12.2015 tekemästä päätöksestä (asia R 0725/2015-2), joka koskee adp Gauselmann GmbH:n ja International Gaming Projects Ltd:n välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) International Gaming Projects Ltd veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 136, 18.4.2016.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 9.2.2017 – zero v. EUIPO – Hemming (ZIRO)

(Asia T-106/16) ⁽¹⁾

(Euroopan unionin tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin ZIRO rekisteröimiseksi EU-tavaramerkiksi — Aikaisempi EU-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki zero — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2017/C 086/36)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: zero Holding GmbH & Co. KG (Bremen, Saksa) (edustaja: asianajaja M. Nentwig)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO) (asiamiehet: M. Vuijst ja H. O'Neill)

Muu osapuoli EUIPO:n valituslautakunnassa: Oliver Hemming (Cadbury, Yhdistynyt kuningaskunta)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 12.1.2016 tekemästä päätöksestä (asia R 71/2015-5), joka koskee zero Holding GmbH & Co. KG:n ja Oliver Hemmingin välistä väitemenettelyä

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) neljännen valituslautakunnan 12.1.2016 tekemä päätös (asia R 71/2015-5) kumotaan.
- 2) EUIPO veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 175, 17.5.2016.

**Valitus, jonka Valéria Anna Gyarmathy on tehnyt 24.11.2016 virkamiestuomioistuimen asiassa F-97/
13, Gyarmathy v. FRA, 5.3.2015 antamasta tuomiosta**

(Asia T-196/15 P)

(2017/C 086/37)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: Valéria Anna Gyarmathy (Győr, Unkari) (edustaja: asianajaja A. Cech)

Muu osapuoli: Euroopan unionin perusoikeusvirasto (FRA)

Vaatimukset

Valittaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan valituksenalaisen tuomion kokonaisuudessaan ja hyväksymään ensimmäisessä oikeusasteessa nostetun kanteen kokonaisuudessaan
- velvoittamaan muun osapuolen vastamaan kaikista oikeudenkäyntikuluista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valituksensa tueksi valittaja vetoaa viiteen valitusperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen valitusperuste koskee sitä, että virkamiestuomioistuin otti todistusaineiston huomioon vääristyneessä muodossa ja teki huomattavia virheitä tosiseikaston arvioinnissa hakuilmoituksen sanamuodon noudattamatta jättämisen osalta.
- 2) Toinen valitusperuste koskee sitä, että virkamiestuomioistuin loukkasi Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklassa ja ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 6 artiklan 1 kohdassa turvattua kantajan oikeutta oikeudenmukaiseen oikeudenkäyntiin, koska se ei perustellut asianmukaisesti tuomiotaan valintamenettelyä koskevien kysymysten osalta.
- 3) Kolmas valitusperuste koskee sitä, ettei virkamiestuomioistuin määrännyt muista prosessinjohtotoimista, joiden ansiosta valittaja olisi voinut kehittää väitettään siitä, ettei valintamenettely ollut puolueeton, objektiivinen eikä riippumaton.
- 4) Neljäs valitusperuste koskee sitä, että virkamiestuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se jätti tutkimatta valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän kanneperusteen, joka koski kyseessä olevan viran täyttämistä, sillä perusteella, ettei tähän ollut vedottu oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä.
- 5) Viides kanneperuste koskee sitä, että virkamiestuomioistuin teki oikeudellisen virheen, kun se jätti tutkimatta valittajan ensimmäisessä oikeusasteessa esittämän kanneperusteen, joka koski valintalautakunnan kokoonpanon sääntöjenvastaisuutta ja syrjinnän kiellon periaatteen loukkaamista sukupuolen perusteella, sillä tähän ollut vedottu oikeudenkäyntiä edeltäneessä menettelyssä eikä se liittynyt läheisesti oikaisuvaatimuksessa esitettyihin perusteisiin (vastaavuussääntö).

Kanne 7.12.2016 – Miserini Johansson v. EIP

(Asia T-870/16)

(2017/C 086/38)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Virna Miserini Johansson (Luxemburg, Luxemburg) (edustaja: asianajaja A. Senes)

Vastaaja: Euroopan investointipankki (EIP)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

pääasiallisesti

- kumoamaan EIP:n 25.1.2016 tekemän päätöksen
- määräämään EIP:n palauttamaan kantajalle täydet palkka-oikeudet ja merkitykselliset palkanlisät, täydet eläke-oikeudet ja vapaaehtoiseen lisäeläkekassaan suoritettavat maksut
- velvoittamaan EIP:n maksamaan menetettyjä palkkoja vastaavan summan (jonka suuruuden on väliaikaisesti arvioitu olleen 31.12.2016 24 000 euroa)
- määräämään EIP:n laskemaan kantajan täydet eläke-oikeudet ja vapaaehtoiseen lisäeläkekassaan suoritettavat maksut taannehtivasti 1.2.2016 alkaen
- velvoittamaan EIP:n maksamaan kantajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä korvauksen, jonka suuruudeksi on väliaikaisesti arvioitu 5 000 euroa
- velvoittamaan EIP:n korvaamaan tästä menettelystä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, asianajajien palkkiot ja (tarvittaessa) asiantuntijoiden palkkiot mukaan lukien.

toissijaisesti

- velvoittamaan EIP:n korvaamaan kantajalle vahingon, joka aiheutui siitä, että hän menetti täydet palkka-oikeutensa, maksamalla hänelle vahinkoa vastaavan summan, jonka suuruuden on väliaikaisesti arvioitu olleen 31.12.2016 24 000 euroa
- nimittämään asiantuntijan määrittelemään tarkan lopullisen summan edellä olevalle vaatimukselle, joka koskee kantajan eläke-oikeuksia ja vapaaehtoiseen lisäeläkekassaan suoritettavia maksuja 1.2.2016 alkaen
- velvoittamaan EIP:n korvaamaan kulut, jotka ovat aiheutuneet lääketieteellisestä hoidosta ja psykologin palveluista, jotka liittyvät kantajan kärsimästä vakavasta stressistä aiheutuneisiin terveysongelmiin, ja joita EIP:n sairausvakuutusjärjestelmä ei korvaa
- velvoittamaan EIP:n maksamaan kantajalle aiheutuneesta henkisestä kärsimyksestä korvauksen, jonka määräksi on arvioitu 5 000 euroa; tarkan summan määrittelemiseksi on nimitettävä asiantuntija, mikäli unionin yleinen tuomioistuin pitää sitä tarpeellisenä
- velvoittamaan EIP:n vastaamaan tämän menettelyn oikeudenkäyntikuluista, asianajajien palkkiot ja (tarvittaessa) asiantuntijoiden palkkiot mukaan lukien.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa yhteen kanneperusteeseen, joka perustuu väitteelle, jonka mukaan EIP loukkasi kantajan perusoikeuksia, sellaisena kuin ne taataan Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ja perusoikeuksien takaamista koskevassa unionin tuomioistuimen oikeuskäytännössä (mm. tuomio 13.12.1979, Hauer v. Rheinland-Pfalz, C-44/79, EU: C:1979:290).

Kantaja väittää, että EIP laiminlöi sillä kantajaa kohtaan olevaa yleistä huolenpitovelvollisuutta kantajan sairauteen ja siitä hänelle aiheutuneisiin riskeihin nähden. Lisäksi kantajalle ei ilmoitettu asianmukaisella tavalla ammattitaidin todistamista koskevista asioista noudatettavista menettelyistä. Kantaja väittää joka tapauksessa, että sairaus, josta hän kärsii, on todettu lääkärintodistuksessa ammattitaidiksi ja että hän on toimittanut EIP:lle kaikki merkitykselliset asiakirjat, joiden avulla arviointi, joka on suoritettava, voidaan tehdä. Hänen ei tule ryhtyä muihin menettelyihin, ja EIP:n on hyväksyttävä hänen vaatimuksensa välittömästi.

Kanne 17.1.2017 – LA Superquimica v. EUIPO – D-Tack (D-TACK)**(Asia T-24/17)**

(2017/C 086/39)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* LA Superquimica, SA (Barcelona, Espanja) (edustaja: asianajaja A. Canela Giménez)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* D-Tack GmbH (Hüttlingen, Saksa)**Menettely EUIPO:ssa***Hakija:* Muu osapuoli valituslautakunnassa*Riidanalainen tavaramerkki:* Sanaosan "D-TACK" sisältävä unionin tavaramerkki – Rekisteröintihakemus nro 9 650 847*EUIPO:ssa käyty menettely:* Väitemenettely*Riidanalainen päätös:* EUIPO:n neljännen valituslautakunnan 15.11.2016 asiassa R 1983/2015-4 tekemä päätös**Vaatimukset***Kantaja* vaatii, että yleinen tuomioistuin

- kumoaa EUIPO:n 15.11.2016 tekemän päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n ja ne, jotka vastustavat tätä vaatimusta, korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Valituslautakunta ei ottanut huomioon kantajan toimittamia Sitadex-otteita, jotka koskevat Espanjan tavaramerkkirekisteröintejä nrot 2515958, 2516679, 2542249 ja 2668711
- Valituslautakunta ei ottanut huomioon kantajan esittämää tosiasiallista käyttöä koskevaa näyttöä.

Kanne 19.1.2017 – Habermas v. EUIPO – Here Global (h)**(Asia T-40/17)**

(2017/C 086/40)

*Oikeudenkäyntikieli: englanti***Asianosaiset ja muut osapuolet***Kantaja:* Habermas GmbH AG (Bad Rodach, Saksa) (edustajat: asianajajat U. Blumenröder, H. Gauß ja E. Bertram)*Vastaaja:* Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)*Muu osapuoli valituslautakunnassa:* Here Global BV (Eindhoven, Alankomaat)**Menettely EUIPO:ssa***Hakija:* Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-kuviomerkki, joka sisältää sanaosan "h" – Rekisteröintihakemus nro 12 833 141

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 24.10.2016 asiassa R 53/2016-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- velvoittaa EUIPO:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 41 artiklaa on rikottu.
- Asetuksen N:o 207/2009 soveltamisessa ja tulkinnassa huomion otettavia oikeusperiaatteita on loukattu.
- Työjärjestyksen 135 artiklan 4 kohtaa on rikottu.

Kanne 27.1.2017 – Puola v. komissio

(Asia T-51/17)

(2017/C 086/41)

Oikeudenkäyntikieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: Puolan tasavalta (asiamies: B. Majczyna)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) maksettavien jäsenvaltioiden tiettyjen menojen jättämisestä Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle 15.11.2016 annetun komission täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2016/2018 (tiedoksiannettu numerolla C(2016) 7232) (EUVL 2016, L 312, s. 26) siltä osin kuin Euroopan unionin rahoituksen ulkopuolelle jätetään Puolan tasavallan hyväksymän maksajaviraston maksamat 38 984 850,50 euron ja 76 816 098,12 euron määrät
- velvoittamaan Euroopan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen (EU) N:o 1306/2013 ⁽¹⁾ 52 artiklan 1 kohdan rikkomiseen sillä perusteella, että komissio on tehnyt rahoitusoikaisun tukeutumalla virheellisiin tosiseikkoihin ja virheelliseen oikeuden tulkintaan, kun taas Puolan tasavalta on suorittanut maksut unionin oikeuden säännösten mukaisesti.

- Unionin rahoituksen ulkopuolelle riidanalaisen päätöksen perusteella jätetyt summat on maksettu asetuksen (EY) N:o 1234/2007 ⁽²⁾ ja komission täytäntöönpanoasetuksen N:o 543/2011 ⁽³⁾ perusteella, joten mainittujen summien jättämiselle rahoituksen ulkopuolelle ei ollut perusteita.
- 2) Toinen kanneperuste, joka perustuu asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklan 2 kohdan rikkomiseen sillä perusteella, että tehdyn kiinteämääräisen oikaisun määrä oli selvästi liian suuri unionin talousarviolle mahdollisesti aiheutuvaan taloudellisten tappioiden vaaraan nähden.
- Komission tekemä 25 prosentin kiinteämääräinen oikaisu on liian suuri ja ylittää sen mahdollisen enimmäistappion, joka rahastolle voisi aiheutua. Kantaja viittaa myös rahoituksellisten seuraamusten määrittämistä koskeviin suuntaviivoihin VI/5330/97 ja toteaa, että se on noudattanut kaikkia edellä mainituissa suuntaviivoissa sille asetettuja edellytyksiä, että komissio soveltaa pienempää prosenttia tai ei tee oikaisua.
- 3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklan 4 kohdan a alakohdan rikkomiseen sillä perusteella, että rahoitusoikaisu on laskettu menoista, jotka on toteutettu yli 24 kuukautta ennen kuin komissio on antanut tarkastustensa tulokset kirjallisina tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle.
- Asetuksen (EU) N:o 1306/2013 52 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaan rahoituksen epääminen ei voi koskea menoja, jotka on toteutettu yli 24 kuukautta ennen kuin komissio antaa tarkastustensa tulokset kirjallisina tiedoksi asianomaiselle jäsenvaltiolle.

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 1290/2005 ja (EY) N:o 485/2008 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1306/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 549).

⁽²⁾ Maatalouden yhteisestä markkinajärjestelystä ja tiettyjä maataloustuotteita koskevista erityissäännöksistä 22.10.2007 annettu neuvoston asetukset (EY) N:o 1234/2007 (EUVL 2007, L 299, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetuksen (EY) N:o 1234/2007 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan sekä hedelmä- ja vihannesjalostealan osalta 7.6.2011 annettu komission täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 543/2011 (EUVL 2011, L 157, s. 1).

Kanne 1.2.2017 – Westbrae Natural v. EUIPO – Kaufland Warenhandel (COCONUT DREAM)

(Asia T-65/17)

(2017/C 086/42)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset ja muut osapuolet

Kantaja: Westbrae Natural, Inc. (Delaware, Yhdysvallat) (edustaja: D. McFarland, barrister)

Vastaaja: Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO)

Muu osapuoli valituslautakunnassa: Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Saksa)

Menettely EUIPO:ssa

Hakija: Kantaja

Riidanalainen tavaramerkki: EU-tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki ”COCONUT DREAM” – Rekisteröintihakemus nro 13 599 501

EUIPO:ssa käyty menettely: Väitemenettely

Riidanalainen päätös: EUIPO:n toisen valituslautakunnan 2.11.2016 asiassa R 182/2016-2 tekemä päätös

Vaatimukset

Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

- kumoaa riidanalaisen päätöksen
- määrää kantajan oikeudenkäyntikulut korvattaviksi

Kanneperusteet

- Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu.

Unionin yleisen tuomioistuimen määräys 2.2.2017 – Adama Agriculture ja Adama France v. komissio

(Asia T-476/16) ⁽¹⁾

(2017/C 086/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Kahdeksannen jaoston puheenjohtajan määräyksellä asia on poistettu unionin yleisen tuomioistuimen rekisteristä.

⁽¹⁾ EUVL C 402, 31.10.2016.

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI